

any I-14 de juliol 1934 - núm. 13

setmanari portantveu de la joventut d'esquerra -estat català- de badalona

redacció i administració: sant anastasi, 2

número solt: 20 cèntims

cinema selecte

organitzat per la joventut d'esquerra Estat Català, i a profit de la seva secció cultural, el proper dimecres, dia 18, es celebrarà una sessió de cinema selecte, en el local del teatre Guimerà (Picarol Cinema), baix el següent programa:

revista i dibuixos sonors

topaze

divertida comèdia per L. Jovet, Pauley i Simone Héliard

soc un fugitiu

intens drama interpretat per l'eximí artista, Paul Muni

estat català

Amb el desig d'orientar a tots els ciutadans, sobre la necessitat d'una nova organització sindical, aquesta Joventut ha organitzat un cercle de conferències que, iniciades per Manuel Talens, anirem donant setmanalment.

La del proper divendres dia 20, anirà a càrrec de PERE FOIX el tema de la conferència s'anunciarà oportunament.

ha parlat calvo sotelo...

La dictadura tornarà sense trigar gaire...

Heus aci retratat en una línia de linotip al funest economista hispà. Heus aci retratada una fruita de dictadura. Heus aci el perill més accentuat de què pugui renèixer una nova dictadura aprobiosa.

«La dictadura tornarà sense trigar gaire...». Bé, bé, ens sembla que ja es cosa d'intervenir-hi i fer callar la boca monstruosa que gosa dir això en un parlament, que si no és republicà, almenys ho és de l'anomenada República Espanyola. En un article passat, referint-me al vil Calvo Sotelo, vàreig dir que el dia que va jurar el càrrec de diputat s'hauria hagut de tocar una sinfonia fúnebre a llaor de la República, que des de llavors entrava al període comatós amb imminent perill de mort, pel contacte de les víbore verinoses, que com Calvo Sotelo, infecten el Parlament.

En la seva super-inconsciència i super-rancúnia, Calvo Sotelo deu creure's que a Catalunya i a Espanya s'hi han acabat els patriotes de debó. No els patriotes de la Lliga, de la Ceda, dels Agraris, dels tradicionalistes, ni res d'això. Encara hi queden sortosament cors de patriotes, que sota una política d'esquerra i de socialisme, impediran en la forma que sigui, que les imprudents i imbècils paraules del coquí, sigui una realitat afrentosa.

Una altra dictadura!!!

Això només pot capir-ho una testa tant descentrada com la de Calvo Sotelo, en la testa d'un home que va ensorrar la economia d'Espanya, fent de ministre

de Finances del dictador per excel·lència.

Fóra ben curiós de veure quin panorama es desenvoluparia a Espanya si vingés una altra dictadura.

Segurament que la primera mesura fóra la d'oferir el soli de Sant Ferran, al rei perjur.

Una altra, deuria ésser la d'afusellar als homes que han mantingut alt, el prestigi de la República a Espanya. Una altra, fóra la de anul·lar l'Estatut de nostra Pàtria.

No estaria malament, ben a refé, però a nosaltres no ens convindria segurament. Si algun dels enemics de passat l'Ebre, somnia en una dictadura, que se l'empregui pel seu compte. Ell mateix podrà comprovar l'anormalitat de la seva gesta quan vegi el poble, aquest poble espanyol que a vegades sembla un anyell, però que a vegades, sacudint-se l'ensopiment i les poques ganes de moure's d'on és, sembla un lleó. Quan arribi el moment de que vulguin posar en pràctica les paraules de Calvo Sotelo i quatre insensats com ell, que no dubtin els espanyols de bona voluntat, en demanar-nos ajuda.

Això ja entra al nostre programa, fer lliures als pobles d'Ibèria, i seguint-lo al peu de la lletra, en posarem al seu costat per lluitar contra aquella Hidra de Lerna que sota la forma d'una dictadura funesta amb els seus set caps vulgui xuclar la sang i la vida i les hisendes dels ciutadans conscients d'Espanya i vulgui carregar-los altra vegada, el flagell d'un rei dèspota i miserable.

Diem que això passaria als ciutadans

d'Espanya i no als de Catalunya, perquè Catalunya, al veure la primera acció d'un poder dictatorial desplegaria a tot vent la bandera gloriosa de la seva complerta llibertat i formant el seu exèrcit de patriotes, aniríem a ajudar als nostres germans d'Ibèria a treure's del davant, el fantasma d'una dictadura.

Per demés, però, qui hi creu ara en dictadures...? L'últim que hi va creure a Espanya va ésser aquell cínic de Fontainebleau, però, no hi ha cap por.

Està ensorrat per sempre i a la torratxa més alta del castell del seu exili els homes de bona voluntat hi poden llegir-hi, la famosa fórmula llatina: «Icci requiescat Alphonsus, ultimus Hispan rex». Ell va ésser l'última xacra reial d'Espanya i amb ell ha marxat la dictadura amb un vel de vídua ploranera.

I Calvo Sotelo que vagi repetint la cançó enfadada i somniant truites: «La dictadura tornarà i no trigarà gaire...». ¡¡¡Pobre Calvo!!! AUDICIOUS.

catalans, alerta!

No és possible, amics que em llegiu, que a l'agafar la ploma per a plasmar en el paper tot el sentiment del meu esperit catalanista, pels moments de veritable angoixa que atravesa la nostra pàtria, pugui deixar d'exhortar-vos des d'aquestes mal compaginades ratlles, envers la fita d'una Catalunya rica i plena, lliure de l'esclavatge d'aquest feudalisme castellà que des del regnat de Felip V fins al moment actual, continua vexant-nos i oprimint-nos, per tots els mitjans que té al seu abast.

Com voleu amics, que la nostra pàtria segueixi un camí de concòrdia amb l'Espanya de l'Ebre enllà, si ells mateixos, amb el seu esperit centralista ens obliguen a ésser separatistes?

Com podem ésser actualment autonomistes, si en unes Corts netament republicanes no poguèrem abastar més que un estatut migrat, que en res s'assemblava amb el que el poble va votar?

Es just que un tribunal de garanties, compost en la seva majoria per monàrquics i feixistes, es creguin amb prou facultats per anul·lar una llei votada pel Parlament Català, sense voler parar esment amb les conseqüències que del fall aquell s'han derivat?

Estan completament equivocats si creuen que els catalans acotarem la testa en senyal de submissió, als acords de quatre estúpids colonitzadors.

Fent honor a la nostra tradició, nosaltres els hem de dir que no tant sols no estem disposats a acotar la testa, sinó que anirem decidits a la lluita sense veure el nombre d'enemics, ja que al nostre favor tenim la força de la raó que ens multiplicarà el coratge, ho i recordant que:

Mai la pàtria al rebre ofensa ha de comptar en sa defensa sos enemics quants seran, basta lluitar amb coratge, que per rompre l'esclavatge, cada hom es torna un gegant.

Tristíssim espectacle, el que estem veient a diari en els jurats de Barcelona presidits pel *carca* castellà, reaccionari i monàrquic, senyor Jovino. Jurats que alliberen als atracadors, fabricants de porres, pistolers, *senyoritos bién*, o culs de cabaret cèlebres per les altera-

cions d'ordre públic que promouen, i en canvi es persegueix a tots els nacionalistes que tenen el valor de dir les coses pel seu nom.

Davant d'aquestes arbitrietats, jo em dic, com és possible que hi hagin catalans que no vulguin ésser separatistes i no sentin el desig de llençar per sempre més de la nostra terra a tots els *Jovinos* que la denigren?

Avant sempre companys, fit l'esguard vers el pervindre, amb serenitat i valentia, recordant que tots els que de Catalunya s'han volgut apoderar, han caigut sota el tremp de la nostra empena encara que les armes ens hagin obligat a empunyar i així com a cartaginesos i romans; als dels turbans i francesos; els vanceren i expulsaren els nostres avantpassats, així també nosaltres tornarem a proclamar la república catalana, que el nostre insigne i mai prou plorat Francesc Macià, per complir amb el pacte establert es véu en la dolorosa obligació de recular-la. Ara però ja es diferent, nosaltres no podem comprometre'ns a res amb uns homes que no tenen noció del que és dignitat ni sentit comú. Ens declararem rebels a tota ordre emanada des d'allà dalt i que sigui en perjudici de la nostra llibertat i si volen que es compleixin que vinguin ells mateixos a imposar-les, que aquí els espera un poble que sent, que viu i treballa i que ja està cansat de *Lerrouxus, Gilitos i Sampedros*.

Alerta catalans, no dormim massa de refiats. Recordem constantment que el govern espanyol sols espera el moment per abocar-nos al damunt tota la bilis que els seus incondicionals senten contra Catalunya.

Els catalans però, aconsellem a tots els *Royos, Primos, Alonsos i Carranzas*, bones dosis de til·la, perquè en aquests temps un atac de nervis seria de fatals conseqüències per a llurs personalitats, i amb una frescura que encanta, us enviem a tots plegats, inclús als senyors de la Lliga, a prendre la fresca, i us diem que ja teniu ordre d'anar a fer pu... aci volem ésser lliures i ho serem maldament pesi a totes sus *señorias*. UN PATRIOTA